

Reflexe portfolií 1.S.

Při přednášce o významu portfolií se otevřelo několik velice zajímavých témat, která by sama o sobě potřebovala snad celé semestry času na to, aby byla náležitě probrána. Jednalo se o témata sebepoznání a sebedřívětí, která jsou tolik podstatná pro dnešní generaci mladých... Proto jsem, jako třídní učitel ve dvou hodinách, v týdnu následujícím po úvodní přednášce, toto vše znovu otevřel. Obsah tohoto mého snažení byl konzultován s přednášejícími z prvotní přednášky i s Mgr. Renatou Duškovou. Jako třídní učitel jsem při všem byl ve výhodnější pozici, neboť mám již navázané bližší vztahy se svými žáky.

Jako první jsem zadal žákům samostatný úkol se svobodně, kriticky, zamyslet nad přínosy a negativy tvoření portfolií. Následně na jedno křídlo tabule byla zapsána všechna vyřčená negativa a kritika, a na druhé křídlo byla zapsána všechna pozitiva. V tomto výčtu převažovaly argumenty kritické, poukazující na nesmyslnost tohoto všeho tvoření.

Po sepsání, vizualizaci, argumentů pro a proti jsem nechal prostor pro oba tábory, aby si svobodně obhájili své názory při moderované diskusi, do které jsem se jako učitel názorově nezapojoval. Tato část byla velice zajímavá a přínosná. Po 10 minutách jsem tuto diskusi utnul s tím, ať si každý žák na toto téma udělá vlastní názor, zda je tvorba portfolia důležitá či nikoliv. Já sám jsem jim však na základě vlastní životní zkušenosti doporučil, aby tomuto tvoření dali maximum. Hovořil jsem žákům o svém vlastním portfoliu, které jsem si tvořil na vysoké škole a které jsem poté velmi úspěšně použil při hledání zaměstnání v managementu středně velké společnosti (Pro-Charitu). Dále jsem přidal svou osobní zkušenost personalisty, který vedl první kolo výběrového řízení ve společnosti, kterou jsem manažersky řídil (Biofarma Skřeněř).

Následně jsem otevřel další téma, na jehož reflexi na minulé přednášce nebyl čas. Šlo o zhodnocení aktivity kresby stromu, kde žáci měli psát věci, které jim dělaly radost v předškolním věku, školním věku, a které jim dělají radost dnes. Z výsledků byl naprosto zřejmě patrný fakt, ztráty většiny svých individuálních zálib s přibývajícím věkem a posun k přizpůsobení se trendům a standardům dnešní společnosti. Tento posun částečně vysvětlují studenti přechodem na internátní ubytování – a těžší sebekontrolou, či dojížděním a absencí času na záliby. Velikou měrou se na tomto všem také podepisuje intenzivnější využívání sociálních sítí, které jsou pro studenty zdrojem sebedůvěry a přijetí od okolí (či naopak zdrojem depresí, a zdrojem nedůvěry sebe v sama). Jako učitel jsem provedl pokus a nechal jednoho studenta, aby mi ukázal své statistiky používání svého mobilního telefonu. Okolo 13. hodiny měl tento můj student od rána v ruce mobil cca 360x přičemž mu dorazilo cca 340 snapů, cca 40 zpráv na IG, 70 na messengeru a zareagoval na 10 tweetu. Vstával ve 5:40.

Po této diskusi nad důvody ztráty zálib našich studentů jsem si vzal slovo já a v 15 minutách jsem žákům hovořil o příbězích svých kamarádů, kteří trpí depresemi z užívání sociálních sítí. Od tohoto příběhu jsem se dostal ke zdrojům sebedůvěry a snažil se žáky podpořit v přesvědčení, že sebedůvěra nemusí pramenit jen z toho co si o nás myslí lidé z okolí. Dále jsem se snažil na příkladu svého života (jsem bývalý skautský vedoucí) dokázat prospěšnost pěstování a rozvíjení zálib a smysluplného trávení volného času. V tomto kontextu jsem představil studentům vizi „prosociálnosti“ tak jak ji definoval R. Roche Olivar (1992), a vše zakončil cestou ke štěstí skrze Prudentiovu cnotu a neřesti a Aristotelovu cestu střednosti, jak ji definoval v Etice Nikomachově (1937) Vše jsem přizpůsobil věku a jazykům našich studentů.

Myslím, že tato reflexe byla velice přínosná a na školním výletě jsem vše ještě doplnil o reflexi trávení volného času v uplynulém školním roce v porovnání s životními prioritami.

Ing. Michal Matyska